

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. Če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 23. avgusta.

—r.— Poslanec vitez Schönerer izdal je ravno kar 36 točk svojega nemško-nacionalnega programa, in oklical bi bil v Lincu shod svojih prijateljev, kjer bi se bilo teh 36 političnih dogem slovesno razglasilo, da se nij vstrelil v Beči židovsk. advokat in viteza Schönererja sorodnik, ki je s smrtno-nosno svinčenko razstrelil tudi novi nemško-nacionalni program, ter ga pokopal vsaj za jedno leto! Skrivni prijatelji Schönererja trdijo, da se ta vitez ne sme v resni poštvi jemati. Ali v istini so pa vsi ti nemški liberalci in levičarji s Schönererjem enacih misli, samo da tiče te misli v najskritejšem kotu duše, mej tem ko jih Schönerer — jednak političnemu otročetu, na vse štiri svetovne strani raztroša! Schönerer je torej interpret najsrčnejših želja avstrijskih, po raznovrstnih kronovinah razpršenih Nemcev, samo da se uže zdaj, ko mu leži nemška stranka v prahu, obnaša tako, kakor bi se avstrijski Nemci obnašali tedaj, ko bi dosegli absolutistično oblast mej nami. Za tega delj je zanimljivo čuti gospoda Schönererja, ki nam uže zdaj pripoveduje o usodi, s katero bi nas otreskali „pravi“ liberalni Nemci, če bi dospeli na vladno krmilo. Naglašati se še mora, da velja Schönerer za preliberalnega poslanca in da mu je „prostost“ pri vsakej najmanjši priliki na jeziku. Zdaj, ko nam je znan program njegov, zdaj vemo, kako si imamo tolmačiti to prostost. Prostost gospoda Schönererja je pa sicer čisto nemška, ker prva lastnost te prostosti ali svobode je ta, da je smejo uživati samo Nemci: za druge rodove pa ne eksistira! Tako je gospod Schönerer tudi pri svojem najnovejšem programu po principu nemške svobode od Cislajtanije odbacnil Galicijo in Dalmacijo, vse drugo pa na podlagi nekdanje nemške zveze pograbil za Nemčijo, ter napisal nekoliko tiraničnih pravil,

po katerih naj bi postopala germanizatorična oblast, da bi se prej ko mogoče iztrebila češčina in slovenščina po deželah, ki so nekdanj živale beraško srečo, da so spadale pod nemško zvezo.

Uprava (administracija) in šole morajo biti nemške. Naši uradi, po katerih je uže vsaka smet nemška, so vitezu Schönererju še premalo nemški, in reformirati bi se morali „auf deutscher Grundlage“? Potem bi se brez dvombe zahtevalo, da mora vsakdo, ki hoče pri uradu kaj opraviti, znati nemško, sicer uradi za njega na svetu niso! To bi bila reformacija, „auf deutscher Grundlage“ in ti pravi, liberalni Nemci privedli nas bi v čase, v katerih bi dobrote zakona žival samo Nemec, težo pa Slovenec! Tudi šole morale bi biti popolnem nemške in našim otrokom bi se po starej navadi tolka nemška slama v slovenske glave. Z jedno besedo, če bi se vpeljal viteza Schönererja program v življenje, pričel bi se srdit boj za jezik slovenski, ker bi ga hoteli Nemci z vso surovo svojo silo zatreti. Bojevali bi se za politično eksistenco in konečno brez dvombe opešali! Potem bi pa ti nemški liberalci poklicali Prusa v deželo, da bi pospravil v svojo vrečo, ter raztegnil nemške države meje do jadranskega morja, koje bi viteza Schönererja prijatelji tako radi videli v Bismarkovih rokah!

Vsa ta Schönererjeva komedija je za nas sila poučna. Nekdaj so kozmopolitični Slovenci (tisti, kojim bi bila trn v peti slovenska univerza) oznanjevali svetu vero o plemenitosti in mehkobi značaja pravih Nemcev. Pripovedovalo se je tako rado, da pravi Nemci niso taki, kakor so naši renegatje mej nami, da pravi Nemci goré samo za oliko in da ne zatirajo nikjer pravic drugih narodov. Gospod vitez Schönerer je tak Nemec in njegov program (ko bi

se le zvršiti dal) podpisan je hipoma povsod v Nemcih! Še naši Deschmanni in Schrey-ji ga vam podpišejo, če bi imeli vero, da bode stopil v veljavo!

Iz vsega tega pa sledi, da je nemški značaj povsod ravno tak, kakor se na primeru kaže v Rusiji. Nemec je egoističen, in če ima oblast v rokah, zatira ter je absolutist! Slovencu nij z Nemcem nikake zveze, ker leta bi vedno skušal na podlagi nemške kulture (auf deutscher Grundlage) germanizirati, če bi se z lepo ne dalo, pa s surovo silo, kakor je razvidno iz Schönererjevega programa.

Temu vitezu pa moramo vsekako hvaležni biti, da nam je s tako najivnostjo razkril svetišče, ter nam povedal, kaj nam je pričakovati od nemške kulture, če bi prišla do oblasti! Ali do tedaj bode imelo Slovanstvo uže trden oklep, da ga ne bode moglo predreti, germansko kopje!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 23. avgusta.

Cesarjevič in cesarlčina prišla sta včeraj v Prago iz Išla, kjer sta zadnjo nedeljo v krogu presvetle cesarske rodovine obhajala, cesarlčina Štefanija svoj god, cesarjevič Rudolf svoj rojstni dan.

Ministerski predsednik grof Taaffe povrnil se je včeraj zjutraj iz Trsta zopet na Dunaj. Ogledal si je bil razstavo in izrekel njenemu odboru veliko hvalo. Izmej pogovorov, ki imel jih je ministerski predsednik z odličnimi osobami v Trstu, omenjati je besed, katere je govoril predsedniku veterancev, v čislih imajoč Rückejevo vedenje o priliki irredentovske bombe; grof Taaffe mu je dejal: „Zahvaljujem se Vam za Vaše pogumno vedenje ne le v svojem, temveč tudi zlasti v imenu

LISTEK.

Domači pogovori.

XI.

Uže pred štirinajstimi dnevi sem bil spisal in odpravil številko XI. svojih domačih pogovorov v Ljubljano, pa je menda prišla mestu „na svtelo“, v tisto globoko, temno košaro, ki stoji pripravljena za nezrele produkte pisateljske kraj uredniškega pulta.

Moj produkt, kakor se mi dozdeva, nij bil nezrel, ampak celo preveč zrel je menda bil, ker sem v nasprotnem duševnem razpoloženju „grobjana“ van obrnil v zadevah kritike Gregorčičevih poezij.

Da pridem zopet jedenkrat na vrsto, bom denes kaj bolj pametnega povedal in pisal nekaj takega, kar ne bo nikogar žalilo, še razveselilo bo znabiti koga.

Novo društvo sem nakanil osnovati, pravo za drugo pisateljsko, in takoj želim povedati, kako mišlim to narediti.

Uredništvu „Slovenskega Naroda“ treba feljtonov in tako fabrika, ki bi sama delala feljtone, bi lahko imeli Slovenci, ko bi hoteli jedenkrat poslušati mene.

Zastonj ne dela nobena fabrika, pa bi tudi naša fabrika ne delala zastonj, ampak za denar bi delala, kakor dela vsaka druga fabrika na tem svetu in mi fabriški delavci bi dobivali svojo zaslužbino od uredništva in od nobenega družega.

Jaz pač mislim, če je moglo letos glavno vodstvo plačati za prevod „Nov“-a sto gotovih goldinarjev, bi moglo tudi naš originalni produkt plačevati po istem ceniku, in to bi neslo našej zadrugi 300 gld. na leto.

Lep je to denar, 300 gld., samo zadrugo je treba v življenje spraviti in pa plačevati bi bilo treba, vse drugo bi šlo.

Za prvi početek bo zadostovalo, če se nas 13 skupaj dene; delo si bomo mej soboj razdelili, denarje pa bomo spravljali na kup, če jih bomo kaj dobili. Dvanajst bi nas bilo dosti, ko bi [po]jedini zadrugar napisal in od sebe dal vsak drugi teden svoj produkt, ali jaz nasvetujem 13 zadrugarjev iz razloga, kateri bom nižje doli povedal.

Zadrugo bi jaz tako-le sestavil:

1. Gospod Bolhofer bode po mojem nasvetu per acclamationem imenovan knezom naše feljtonske zadruge, zato bo pa on ob jednom zadrugen poeta in nam bo vsako svoje pismo do strijca v Ameriko moral zarobiti s pesnico; zdaj se še v svojih pismih

slastno drži Haderlapa, v katerega se je zapil, kakor klošč; ko bo temu pesniku do dobrega bolhe obral, bo uže na družega zlezal in tako dalje.

Če si bomo zbrali Bolhobera za svojega kneza, nas bo moral jedenkrat vse k sebi povabiti na instalacijo; kako si bode potem zopet sode napolnil, naj le skrbi, majali se bomo, če nas bo le zares povabil kdaj na svoje brdo, in pa pili ga bomo, ne lizali, še preden se bomo začeli majati.

2. Ker bo treba tudi pišem iz tujine, imamo zato svojega Josipa Nollja, ki je jeden čas v pismih iz tujine marljivo izraževal svoje občutke pri zavedanju ob svet, a v poslednjem času se je potopil v Nirvano in nič več ne misli na nas, baram ne vemo, kaj misli, ker nam čisto nič ne pove niti piše.

3. Prostoslav Kretanov je kakor stvarjen za potovanje križem domovine in uže ime njegovo znamenja, da rad kreče in sicer prosto kreče, ne po komandi. Zdaj, ko je prestopil meje vipavske doline in je zopet videl in prepoznal vinsko trto, mu bo precej izginila polovica njegove melanholije in polastila se ga bo — poezija.

4. Brez g. Fr. Levca ne bomo nikakor mogli shajati, ker bo brž ko ne prej ali slej jeden ali drugi izmej nas tudi umrl, in če res umrje kateri, mu mora drugi napisati nekrolog, a za tak posel

vlade. Odvrnili ste s svojim krepkim in razbornim postopanjem veliko nesrečo temu mestu. Pogumen je končno lehkotni vsak, a vsak ne ve, kaj mu je storiti prvi hip. Uže iz teh gorkih besed je videti, da ima grofa Taaffeja izlet v Trst tudi političen pomen, ki je v najožje zvezi z zadajo bombo irredentovcev; ministerski predsednik se nij hotel zanašati na to, kar so mu poročali drugi, nego sam, z lastnimi očmi in svojo skušnjo hotel je prepričati se, kako da stvar zdaj v Trstu stoji. In če „Pokrok“ pravi, da je grof Taaffe za tega delj tako hitel iz Trsta, da takoj poroča svojemu cesarju o tržaškem položaju, tako to nij baš neverjetno. Vesel in zadovoljen pa mora biti vsak patrijot, da ministerski naš predsednik v takem kritičnem položaju hoče sam videti, kje da tiči nevarnost, kajti le tako bode mogoče odstraniti jo. Nemško-nacionalno častnikarstvo pa votlo mrmra, kajti grofa Taaffeja pot v Trst je vse drugo, le zaupnica nij za namestnika tržaškega, barona de Pretisa, kateri pa je srček omenjenega strankarskega častnikarstva. Grof Taaffe le verjame vsega, kar se poroča, in rad bi tudi pogledal, kako da delajo Mi želimo, da visoka naša vlada začne žgati rane, vse od kraja, na bolnem telesu tržaškem, če tudi ima zastaviti razbeljeno železo najprvo na glavo. Le tako se zadnjo uro še vdobi pomoč. Smešen se nam pa zdi svet, ki ga stavi tržaški dopisnik v „Tribüne“, kjer nijmo navajeni citati kaj takega! Tržaški dopisnik misli: „Vsekako je v Trstu ne le omejiti italijančevanje iz uradne strani, temveč vsaj tako postopati, kakor postopa se na Kranjskem, vlada naj c. kr. uradnike uže rajši vzgoji po nemško, nego-li italijansko, ako uže neče podpirati slovanskega elementa. Ako mora biti Slovan zadovoljen s tako zvanim nemškim državnim jezikom, ondu pač nij, da bi par Italijanov imelo nekaj posebnega. Kajti naravnost razžaljivo je, da velja tukaj italijanščina za državni jezik . . .“ Gospod dopisnik nij pomislil, da smo tudi mi Slovenci ljudje, da je tudi za nas razžaljivo, če nam ponemčujejo uradnike, se torej nij treba sklicavati na germanizacijo na Kranjskem, ker to je in ostane nenaravno in krivično! Sploh pa uradniki ne bodo izveličali države, ampak zdrav, pošten in pravice uživajoč narod, ta je podlaga in opora srečnih držav. Tista pest Nemcev okolo jadranskega morja pač ne bo zadrževala protiaustrijskega, italijanskega gibanja, to misliti zamore samo kak nemšk šovinist! Kdor ima oči, vsakdo bo uvidel, da le mogočno razvito Slovenstvo v Primorju, zaslonjeno od zadovoljnih sosednih Slovencev in Hrvatov, zamore stati v bran za avstrijsko državo proti irredentovskim naporom!

Vnanje države.

Črnogorski knez se poda jutri, v četrtek na Rusko v Peterburg. — „Glas Crnogorca“ priobčuje izkaz, v katerem je vlada dala mej 9244 beguncev iz Hercegovine, Novega Bazara in Krivošij razdeliti od 7. marca pa do 13. avg. 487.485 ok turšice.

Papež v svojem zadnjem pismu do **irskih** škofov obžaljuje, da irsko njih domovino še vedno nadloge tepo in nemiri. Na dalje odobruje sklepe zadnjega škofovskega zbora v Dublinu in priporoča, da bi svojim podložnikom odgovarjali skrivne družbe; prosi tudi duhovenstvo, naj je zmerno in modro in

konečno izreka nadejo, da Irska vdobi zopet svoj mir in da jej Angleška podeli pravico.

Iz Egipta: General Wolseley, pričeni vojsko pri sueškem kanalu, si je s tem stvar izvrstno uravnal. V Aleksandriji se je mogla angleška vojska le malo gibati in z morjem bila je zvezana po precej težavnej luki. Proti Kajiri bi se dalo priti, dokler bi ne dobil general Abukira in Rosette, le po jedne samej poti, in še ta je težavna soteska, močno zatrjena in sredi dveh jezer. Vse drugače stoji pa angleška vojska zdaj v sueškem kanalu, ki je po Port-Saidu in Suez zvezana z dvema morji in tako z Veliko Britanijo in Indijo. Mimo tega spremlja jeden oddelek železnica iz Ismajlije v Suez in v istem pravci tudi kanal s pitno vodo, kar se baš v Egiptu ne da preceniti. Tako tedaj, da se nijso Angleži spravili naravnost nad „egiptovsko Plevno“, nad Kafr-el-Dauar, so se ob jednem prestavili v kraj, kjer jim bode treba menj vodotokov premostiti in menj vodenih tal prehoditi, kadar bodo prodirali proti Kajiri; od todi jim bode tudi lažje in hitreje priti v glavno mesto dežele, kakor pa če bi iz Aleksandrije naravnost preko Kafr-el-Dauara in Damanhura šli nad Kajiro. Od Sueza do Kajire je 130 kilometrov, od Ismajlije 140 in od El-Kantare do Kajire 160 kilometrov, a iz Aleksandrije v Kajiro je najbližja pot najmenj 220 kilometrov dolga. S tem, da so Angleži zasedli kanal, zavarovali so si tudi prosto vožnjo po njem. Se ve, da so si Angleži te dobrrote prisvojili le s tem, da so prevarili Arabi pašo. Ta je gotovo mislil, da se Angleži ne bodo ozirali na sueški kanal, kakor on ne, zato ga tudi nij zasedel niti poskušal razdejati ga. Morda je celo Lesseps Arabi paši dober stal, da Angleži ne bodo svojih čet izkrcavali v sueškem kanalu. Ali general Wolseley je delal po svoje. Ko so bili brodovi v nedeljo uže daleč gori na morji, mislili so v Aleksandriji še zmirom, da bodo Angleži streljali na Abukir in po tem tukaj stopili na suho, in ko so se v Aleksandriji še prepirali, kaj da prav za prav višji general misli, bilo je v istini uže vse določeno, tako hitro in iznenada je delala angleška vojska, in tako dobro je skrivala svoje namene. Tudi novica, ki se je bila razširila, da Angleži bombardirajo Abukir, premotila je Arabi pašo. Naj si bode to uže, kakor hoče, civilizirani svet mora biti vesel, da je jedno največjih in najblagovitejših del našega stoletja ušlo pretečej nevarnosti in nij bilo razdejano. Ves kanal je zdaj v angleških rokah in kadar stopijo vsi vojaci na suho, pričela se bode vojna na severno stran. Glavni kraji, od koder bodo izhajali vojaški oddelki, so od severa na jug El-Kantara, Ismajlija z novo železnično postajo Nefise in Suez. Te tri in še druge bode treba zavarovati s trdnjavami in postaviti v njih skladišča za vojsko. Inženirjem bode tudi prva skrb, da hitro popravijo razdejane železnice in zidajo nove, da bode vojski mogoče dovažati živeža in vojnega materiala. V to svrhu so pripeljali samo z Angleškega materiala za sto angleških milj železnice, več lokomotiv v Port-Said, tako ima tudi indijski oddelek soboj vse pravice za železnico. Ker je povsodi vse odprto, stavi bodo železnice po ameriškansko neposredno na tla, kakeršna so. Kolikor je pa od nedelje sem boljše za Angleže v Egiptu, v tolikej meri je slabše pa za Arabija. Ta se je imel p oprej braniti le na jedno stran, zdaj pa mora svoje moči razdeliti in Angleži

so uže zdaj bliže Kajire, nego li Arabijeva moč v Kafr-el-Dauaru. Poleg tega so morale njegove čete ta teden bežati, kjer koli so se prikazali Angleži. Arabi je samo v nedeljo zgubil šest prevažnih krajev, namreč Port-Said in na zahodu tega mesta fort Guemil, El-Kantara, Ismajlijo, Nefise in Šaluf. Pred Aleksandrijo mu je šlo malo boljše, njegove čete so zopet zasedle Mehallo, ki so jo Angleži imeli uže štirinajst dni v svojej oblasti. Sploh Arabijeva stališče nij še tako slabo. Oddelek njegovih čet stoji v dolini Tumilat, preko katere bodo morali Angleži priti, če bodo hoteli iz Ismajlije prodirati na Kajiro, in Arabi jih bode znatno zaviral, kajti na treh različnih železnicah potegne lahko svoje čete iz skrajnega severo-zahoda v Deltu na vzhodno stran Nila. Če bi spreten in zmožen mož vodil egiptovsko vojsko, nastali bi v tej vojni nekateri zanimivi dogodki. Arabi pa je težko ta mož, do zdaj se je, kakor vsi novejši orientalski vojskovodje, znal samo umikati in pokazal jasno le svojo neodločnost. Vsekako pa ne bo smel več izgubljati časa.

Dopisi.

Iz Ljubljane 22. avgusta. [Izv. dopis.] Gosp. dr. Gustav Lindner, ravnatelj učiteljskega pripravništva v Kutnej Gori, imenovan je profesorjem filozofije ter pedagogike na českem vseučilišči. Ta gospod bil je pred kacimi 7 leti profesor na celjskeje gimnaziji. Vse njegove nekdane učence bode njegovo imenovanje na tako mesto razveselilo. G. dr. Lindner je bil velik prijatelj slovenske mladine in za časa Giskra-Herstovega ministerstva zraven g. Krušica jedini zagovornik naše slovenske mladine, ko so hoteli Mareck et cons. kar le mogoče iz gimnazije relegirati.

G. dr. Lindner je vsemu učiteljstvu zbog svoje velike učenosti imponiral in tako smo imeli v njem mogočnega zaščitnika proti Mareckom et cons., ki so kar le vsako slovensko govorico zadušiti hoteli, se pa g. dr. Lindnerja močno bali. Mej družimi filozofinimi knjigami spisal je g. dr. Lindner logiko ter psihologijo, ki je na avstrijskih gimnazijah učna knjiga.

To imenovanje bo g. Marecka močno jezilo, moza, ki hoče vsaj v tem originalen biti, da zgodovino učencem diktira in tako tuje blago za svoje prodaje.

Iz Krškega 21. avgusta. [Izviren dopis.] (Dodatek k opisu dr. Koceli-jevega pogreba.) Kako čislan in priljubljen mož je bil pokojni dr. Koceli, kazal je posebno njegov slovesni pogreb, o katerem se je mnogi izrazil, da uže davno takega pogreba, zlasti v Krškem ne, vidil nij. Prišli so njegovi častilci od blizu in daleč, na nogah so bili vsi Krčanje, prišlo je več odličnih oseb iz Vidma in Leskovca, iz Rajhenburga, Brežic in Sevnice. Navzočni so bili nekateri prijatelji in znanci celo s Hrvatskega, iz Zagreba in Samobora, tudi iz Ljubljane in še drugih krajev. O krasoti pogreba

nijmamo boljšega človeka, nego je Levec; ta bo jedini, kateremu ne želim posla, rajši naj ne piše čisto nič, ga bomo uže suplirali drugi, če nas bo pustil pri miru in nam bo prizanašal s svojimi nekrologi.

5. Fr. Erjavac bo tudi dober, on bo prevzel na se ves naš škodljivi mrčes in sploh vso živino, domačo in tujo. Posla bo imel vedno dosti.

6. „Ljubljanskega pohajkovalca“ bomo trebali krvavo; on nam bo pomagal iz zadrege, če bomo na suhem, ker pohajkovelec najbrže kaj zve in pa v Ljubljani ima široko polje za pohajkovanje, na katero koli stran se obrne.

7. „Vrhniškega pohajkovalca“ bomo tudi radi sprejeli, ali pod pogojem, da ne bode smel odkrivati in na dan spravljati nemškutarski kapital, s kakeršnim se je bahal po Vrhniku nek nemškutar in katerega nam je odkril pohajkovelec, kakor svoje dni tisti Jafet, ki je bil sin očeta Noeta.

8. Negode z Golovca ne bomo jemali v zadruho, ker nas je razžalil jedno malo v „Ljublj. Zvonu“, ko je tako govoril, kakor da ne bi imeli feljtona Slovinci, a sam je začel res pisati pogovore, pa nij prišel z njimi niti tako daleč, kakor je prišel dr. Zarnik s svojimi spomini iz polpreteklega časa, namreč do številke II. Zato pa bomo radostno sprejeli v zadruho dra. Zarnika, kateremu bomo celo

stenografa plačevali, da bode beležil po jour fixih, kar bo on govoril in kar nijma zapisanega nikjer.

9. Zaljubljene reči bo pisal Nivalis, on to razume, samo se bo moral čuvati, da ne naleti zopet na tako, ki bi — šla, kakor tista Teodora na Dunaji, katero si je pridobil v naskoku, da bi človek lahko rekel:

Veni, vidi, vici
Ihr Begleiter war ein Strizzi!

10. Ivana Hribarja bomo tudi vpregli, da nam bo osnoval štedilnico, katere trebamo za svoje denarje, ker v nemškutarske roke ne sme priti nobeden naš krajcar.

11. Za narodno-gospodarstveno stroko vam bom predstavil čisto novo moč, g. Fr. Selaka, ki bode v teoriji prekosil celo tistega dra. Lorenca Steina na Dunaji, za prakso njegove ekonomije nam pa mar ne sme biti, samo teoretičnih naukov njegovih se bomo morali držati, kakor se drži Bolhofer Haderlapa.

12. Dvanajsti bo Spectabilis, brez portfelja, kakor pravijo ministrom, ki nijmajo posebnega resorta, ampak le tako v jeden dan živé; on bo za Bolhoferom hodil in bo zadelal tu pa tam kako prazno luknjo, če bo treba, vezal se pa ne bo, da bi rekel.

13. Trinajsti in zadnji član zadruge bo dr. Jo-

sip Starè; on ne bo imel ničesar pisati, ampak denarje bo moral stiskati, ne svojih, ampak naše zaslužene denarje, in nalagati jih bo moral na obresti, potem pa račun nam bo imel polagati, katerega bomo vsi se ve da radostno odobraval koncem vsakega leta, ker smo uže naprej prepričani, da ne bo izginil iz njegovih rok noben vinar, kamo li krajcar, ampak da bo vedno goldinarje delal iz krajcarjev, iz posrednih goldinarjev pa desetake in stotake.

Kot zamenika jednega ali drugega gori navedenih pisateljev bomo postavili g. Levstika, ki nas bo počesal včasih, če bo treba.

Brnska učenjaška republika nam tudi lahko pomaga pri našem poslu, če piše kaj v „Kres“ ali kam drugam, brez Haderlapa pa itak nič ne bi opravili, ker bi zadremali vsi jeden za drugim in pospali.

Konečno ne smemo pozabiti na Oberspectabilisa ljubljanskega; tedaj pa tedaj nam bo tudi on pomagal negativno pri našem poslu, ko bo namreč objektivno zasačiti dal katero številko lista, tako, da ne bo feljtona treba za tisti dan.

Za „Narodni Dom“ bomo dali 10% čistega dohodka.

Spectabilis.

pričajo zlasti obilni krasni in dragi venci, in sicer ti-le:

Venci s trakovi in napisi: 1. „Počivaj v miru, dragi oče“ — Karl in Anka (otroka). 2. „Die trauernde Familie Koceli“. 3. „Die dankbaren Nichten — ihrem unvergesslichen Onkel“. 4. „Rodbina Lenčkova“. 5. „Prerano umrlemu — žalujoča občina krška“. 6. „Preblagemu prijatelju, iskrenemu rodoljubu, čistemu značaju, — Pfeifer“. 7. „Vrlemu prijatelju — Vencajz“. 8. „Familijski Šušljaj“. 9. „Krška sodnija“. 10. „Požarna bramba krška svojemu podpornemu udu“. 11. „Ljubljanski odvetniki — izvrstnemu kolegi“. 12. „Dragemu prijatelju, dr. Fran Zupanc“. 13. „Dr. Weingerl, svojemu nezaboravnomu prijatelju“. Vence s trakovi brez napisa so podarili: 14. Dr. Leščnik. 15. Anton Rupert. 16. Meščanska garda. Venci brez trakov: 17. Potočin. 18. Lapajne. 19. Dr. pl. Gšpan. 20. Valenta, Bezljaj, Ravninar vkup. 21. Gospodična Veznerjeva. 22. Marija Perdan. 23. Guido Srebre. 24. Ripšelj, župnik. — Milovalni brzojavi so došli iz Ribnice, od g. Rudeža iz Št. Jerneja, od g. Kuralta iz Semiča itd.

Iz Budanja 18. avgusta. [Izviren dopis.] Denes izročili smo materi zemlji truplo duhovnega oskrbnika 16. t. m. umrlega g. Janeza Janše. Sprevod bil je sijajen. Udeležila se ga je večina prečastitih duhovnov vipavske doline. V srce segajoči govor govoril je po rajncem prečastiti g. Tomažič, vikar v Šent Vidu, a zakopal ga je najstarejši duhovnik vipavske doline č. g. Jožef Nakus kurator na Planini. Rajni je bil zvest sin svojega naroda, trden značajnik, obilen podpiratelj dobrodelnim podjetjem in priljubljen duhovnik. Naši župnjani ga niso poznali, kajti tu bival je le za časa svoje hude bolezni. A da je bil vnet za njih blagor, pokazal je s tem, da je, komaj došel in teško bolan, podvzel težavno delo poprave tukajšnje cerkve. Slikanje prevzel je akademski slikar g. Gustav Schlegel, povsem domoroden in nadpoln mladenič, ki je svoje delo meseca februarja t. l. pohvalno zvršil.

Koliko priljubljen je bil svojim nekdanjim ovčicam pokazali so Podvelbčani, kateri so mu rakev bogato z venci obložili. Dalje so mu vence položili sorodci, kot svojemu bratu, učitelji kot prijatelju in šolska mladina kot svojemu dobrotniku. Spreveda udeležilo se je mnogo občinstva, pevci zapeli so mu pred stanovanjem krasne žalostinke. Hvala vsem!

Rajni bil je porojen v Zaklanci, župniji horjulske 1832. leta. Šolal se je v Ljubljani. Po dokončane osmeje gimnaziji vstopil je v semenišče, ter bil 1860. leta v mašnika posvečen. V jeseni tistega leta poslal ga je knezoškof kot duhovnega pomočnika v Št. Jur pod Kumom, tu služboval je 4 let. Od tod prestavljen je bil v Šmartino pri Litiji, kjer je pastiroval 3 leta. Iz Šmartina nastavljen je bil kot kurator v Podvelb na Vipavsko, kjer je služboval 13 let. Tu nakopal si je v težavnej službi hudo bolezen, katera ga prisili prositi lažje duhovnije budanjske, kjer je bival zadnjih 13 mesecev in vpokojen umrl. Bodi mu zemljica lahka in blag spomin!

V četrtek dne 17. t. m. pokopali so vpokojenega vikarja v Št. Vidu, ki se je ravno pripravljal za zlato mašo. Umrli je nagle smrti, zadet po mrtvu.

V nedeljo 20. t. m. imel je v Vrhpolji novo mašo g. Matej Lavrenčič, sin narodnega deželnega poslanca Mateja Lavrenčiča.

Iz Ptuja 20. avgusta. [Izv. dop.] (Seja okrajnega šolskega sveta). V poslednji seji vložena je bila prošnja na veleslavno c. kr. deželno šolsko svetovništvo, naj rači začasno obustavi snovanje in ustanovljanje učilnic zakotnjač, katere se ne kažejo potrebne, in sicer največ za to, ker ljudstvo je v takih samotnih krajih jako ubožno in ne more niti rednih davkov pravilno plačevati, dokaz temu je dačni zaostanek od lanskega leta 26.000 gl. samo v ptujskem okraju, — a deželni šolski svet blagovolil je zavrči to prošnjo zbog dotičnih §§. Čitatelju je znati, da v deželnem šolskem svetu sedi samo eden Slovenec, vsi drugi svetovalci pa so Neslovenci, torej malo ali celo nič ne znajo naših razmer in potreb, ter jim je malo mar

za golotnjo in bosotnjo zatiranega ljudstva slovenskega. Ta neslovenska gospoda, ki razpolaga z učilnicami štajerskih Slovencev, broječih 450.000 ljudij, pozivlje se na paragrafe, kar jim je jedina naslomba, in ti dvokačniki bili so kovani v mestnih zidinah od gospodov, kateri se malo brigajo za pravo blagost slovenskega prebivalstva. Mi Slovenci se tudi sklicujemo na paragraf, pod katerim je zapisano ime Njegovega veličanstva, pa redno brez dovoljenja vspeha, naš klic ostaja glas vpijočega v puščavi.

Vsled sklepa okrajnega šolskega sveta dovoljeno je narodnej šoli v Leskovci, da ima velike počitnice letos od 16. septembra do začetka meseca novembra, kar je onokrat bilo skleneno za vse narodne učilnice vsega ptujskega okraja zbog trgatve, katera se navadno vrši do konca meseca oktobra, a nemški deželni šolski svet prekrizal je letos slovenski zaključek. Živel §. 27. postave od dne 8. februarja 1869. veljavne za vojvodino štajersko pod številko 14, kder se pravi, da okrajni šolski svet ima „ustanoviti postavne počitnice za javne ljudske šole o času, kateri je za kraj najprimernejši po tem, ko je o tem uslišal krajno šolsko svetovništvo“. Takej usodi so podvrženi paragrafi.

G. prvosednik poroča o zapisniku domače učiteljske konference pri sv. Barbari v Halozah od dne 11. junija t. l., vsled katerega je g. učitelj Iv. Kelec glede na to, da še učenci niso dovolj zmožni izraziti se v pismu in besedi materinskega jezika tudi v tretjem razredu, nasvetoval, da se I. in II. nemška slovnica povsem odpravi iz narodnih šol, kar je bilo soglasno sprejeto. Ta postopek grajal je g. pl. Premierstein, rekši, da domača učiteljska konferenca nijma pravice, takih zaključkov delati in ne določevati, jeli ima nemščina kot učni predmet biti ali ne. Prilčno na to opazko pristavil je nek svetovalec: da bi le vse konference take sklepe storile! tako bi bilo zdravemu razumu primerno in narodu koristno, da bi se otroci nekaj stvarnega naučili, ne pa časa tratiti z nepotrebnostmi. Povedano je bilo, da je tako ravnanje seveda primerno postavnej razdelitvi učnih ur, ki je potrjena od okrajnega šolskega sveta, a ondu se nikdar ne omenja drugi deželni jezik, — kje bi torej prostor imela I. ali II. nemška slovnica? Večina izrekla se je vsled sklepa za pravilnost dotičnega zapisnika, a g. prvosednik spoznal je v tem neizpravnost.

Letos na veliki četrtek dne 6. aprila sprejel je krajni šolski svet ptujski na podlagi §. 19. državnih osnovnih zakonov po večini naslednji sklep: poslovni jezik okrajnega šolskega sveta je od danes slovenski, a g. pl. Premierstein kot prvosednik je proti temu prosved položil, rekši, da §. 19. nijma veljave in da je uradni jezik nemški. Deželni šolski svet pritrdil je prvosedniku omenivši: „Ker propisavnost izključljive rabe slovenskega jezika v uradnem občevarjanju okrajnega šolskega sveta kot šolske oblasti s podrejenimi krajnimi šolskimi sveti in šolskimi vodstvi krši članek 19. državnih osnovnih zakonov od dne 21. decembra 1867. l. o vseobčih državljan-skih pravicah“. Izraz „izključljive“ (rabe) pristavil je svojevoljno deželni šolski svet, in po takem povsem pomotno sklepal, da bi se naš sklep krizal s člankom 19., naš zaključek nijma besed „izključljive“. Bodi dovoljeno vprašati, jeli izključljiva raba nemškega jezika, recimo v Vildonu, v uradnem občevarjanju tudi krši §. 19. o vseobčih državljan-skih pravicah? — Itak ukazano je okrajnemu šolskemu svetu vloge dospevajoče v slovenskem jeziku od strank in krajnih šolskih svetov reševati v slovenskem jeziku, zapisnike s strankami, katere znajo samo slovenski in z onimi, katere to izrečno zahtevajo, sestavljati v slovenskem jeziku. Večina krajnega šolskega sveta vložila je proti ukazu deželnega šolskega sveta od dne 27. aprila 1882, br. 2355, pritožbo na visoko ministerstvo za bogočastje in nauk, a deželnemu šolskemu svetu nij se zvidelo, isto poslati in predložiti c. kr. ministerstvu pre zato, „ker okrajni šolski svet, kot po §§. 1 in 10 državnega zakona od dne 25. maja leta 1868 od države postavljena oblast, nijma pritožne pravice proti odločbam viših oblasti“. Gradec 4. avgusta 1882. — Proti temu prijavljena je pritožba

na ministerstvo, vsaj celo berač sme se pritožiti, ako mu se dozdeva, ka mu kaka oblast dela krivico, toliko več okrajni šolski svet. Neka viša oblast, oziroma stolica, postavljena nad deželni šolski svet, mora nam biti dohodna, da izreče v smislu državnega zakona, jeli smemo rabiti slovenski jezik kot poslovni jezik ali ne, je li se sme zapisnik sejni pisati v slovenskem jeziku ali ne, da zvemo, koliko državlanske in narodne pravice nam je voljna dati vlada za toliko ogromne davke, krvne in penezne.

Domače stvari.

— (Slavni ženski čveterospev.) obstoječ iz gospic Čampovih in Galovičevih, bavi se zdaj pri svojem strijci gospodu dru. G. Ipavci v Šent Jurji na južnej železnici. Te, po slavnem našem skladatelju gospodu dru. Benjaminu Ipavci izredno muzikalično izvežbane gospice koncertovale so po vseh večih mestih Avstrije in Nemčije in vzbudile povsod veliko senzacijo s svojim krasno vbranim petjem. Zdaj odpotujejo na Španjsko.

— (V prid „Narodnemu Domu“ v Ljubljani) napravijo vipavski rodoljubi dne 8. septembra t. l. veliko narodno slavnost v Vipavi. V ta namen se je osnoval odbor trideseterih. Predsednik: Karel Dolenc, župan; podpredsednik: Richard Dolenc; tajnik: Fr. Stajer, in blagajnik: Anton Deperis. — Priprave se delajo velike in za ta dan je angažirana ljubljanska vojaška godba. Program priobčimo pozneje.

— (Tempora mutantur.) Zadoji teden umrl je v mestnej siromašnici v Gradišči Josip Zalar (Saler), sin rajnega Zalarja ali „Mokarja“, ki je sezidal „Hotel Elefant“. Rajni imel je jako skrbno vzgojo, govoril je poleg materinega slovenskega jezika tudi francoski, angleški, laški in nemški jezik, vrhu tega pa bil izvrsten krasnopolisec, da malo taci. Njegov „Krst pri Savici“, ki ga je kaligrafiral za svetovno razstavo v Londonu, bil je res umetniško delo. Baval se je s fotografijo, a vdal se je preveč pijaci, in zagospodarivši svoje imetje, končal je v siromašnici vsled tuberkuloze.

— (Gospa Kozjekova.) žena deželnega uradnika, ki je umrla zadnji ponedeljek, bila je več let precej spretna igralka slovenskega gledališča, na katerem je pod imenom gospodične Lederer predstavljala naivne role, ter bila na odru jako mikavna prikazen.

— (Vojaška godba) c. kr. 26. pešpolka Veliki knez Mihael svira jutri zvečer ob 6. uri pod Tivoli. Program: 1. „Wanderlust“, koračnica od Wagnerja. 2. „Vojaški zbor“ iz Gounodove opere „Faust“. 3. „Leicht um's Herz“, polka mazurka iz „Fausta“. 4. „Vojaške pesni“, potpourri Czernyjev. 5. „Dorfschwalben aus Oesterreich“ od Straussa. 6. „Cesarjev rojstni dan“, od Kaulicha. 7. Straussova „Vojaška četvorka“.

— (Popravek.) Pri popisu veselice v Kranji naj se čita namestu „dovtipni gospod Majar“ — dovtipni gospod Florijan.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Port-Said 23. avgusta. Angleški vojaki našli so v Nefišu veliko mrtvih in mnogo kanonov. Trgovinske ladije zopet vozijo skozi sueški kanal.

London 23. avgusta. Jutranji listi poročajo iz Sueza: Angleška vojska zavzela je Serapeum.

Aleksandrija 23. avgusta. Včeraj slo je 600 Angležev od Gabrial-a naprej rekognoscirat proti Kafr-el-Dauaru. Pričel se je mal boj, podrobnosti neznane.

Zahvala.

Slavnostni odbor zahvaljuje se vsem sodelovalcem, posebno pevcem ljubljanskim (g. Medenu v prvi vrsti za v resnici ganljivo petje, nadalje g. Puciharju, Markiču in izvrstnemu pevovodji g. Valentiju), kakor tudi kranjskim pevcem in igralcem. Nadalje izreka zahvalo vsem gostom iz okolice, zlasti bratom Hrvatoma za pohod, ter gospem in gospicam za krasna darila.

Slavnostni odbor v Kranji.

Meteorologično poročilo.

(Pregled čez pretečeni teden.)

Barometer: Stanje barometrovo je bilo v pretečenem tednu komaj srednje in sploh za 0.14 mm. nižje, kot srednje stanje vsega leta; znašalo je namreč 735.16 mm. in je bilo v torek, sredo in četrtek podnormalno, druge dni pa nadnormalno. Najvišje srednje stanje, za 2.43 mm. nad normalom, je imel ponedeljek; najnižje, za 2.58 mm. pod normalom, sredo; razloček mej maksimum in minimum srednjega stanja je tedaj znašal 5.01 mm. Najvišje v vsem tednu sploh, za 3.54 mm. nad normalom, je stal barometer v ponedeljek zjutraj; najnižje, za 3.82 mm. pod normalom, v četrtek zjutraj; razloček mej maksimum in minimum sploh je znašal tedaj 7.36 mm. Največji razloček v stanji jednega dne, za 3.13 mm., je imel četrtek; najmanjši, za 0.80 mm., sredo.

Termometer: Srednja temperatura pretečenega tedna je znašala + 18.0° C., to je za 1.1° C. pod normalom, in je bila samo v ponedeljek in torek nadnormalna. Z ozirom na srednje stanje vsega tedna je bila temperatura v ponedeljek, torek, sredo in nedeljo nadnormalna, druge dni pa podnormalna. Najvišje srednje stanje, za 3.7° C. nad normalom, je imel ponedeljek; najnižje, za 3.4° C. pod normalom, četrtek; razloček mej maksimum in minimum srednjega stanja znaša tedaj 7.1° C. Najvišje v vsem tednu sploh, za 10.2° C. nad normalom, je stal barometer v ponedeljek opoldne; najnižje, za 7.3° C. pod normalom, v soboto zjutraj; razloček mej maksimum in minimum sploh je tedaj znašal 17.5° C. Največji razloček v stanji jednega dne, za 12.7° C., je imela sobota; najmanjši, za 2.0° C., četrtek.

Vetrovi: so bili v pretečenem tednu močnejši, kot v predzadnjem. Največkrat, namreč 8krat, smo imeli „jugozahod“, 5krat „brezvetrije“, po 3krat „vzhod“ in „burjo“, po 1krat „jugovzhod“ in „gorenja“.

Nebo: je bilo sicer precej spremenljivo, vendar največkrat, namreč 11krat, „popolnem jasno“, 5krat „deloma jasno“ in „deloma oblačno“, slednjič 5krat „popolnem oblačno“.

Mokrina: Pretečeni teden je imel samo 2 deževna dneva, sredo in četrtek; dežja je palo vendar neprimeroma veliko in sicer za 67.40 mm., od tega samo v sredo ogromna množica 55.40 mm.

Tržne cene v Ljubljani

dné 23. avgusta t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	63
Rež,	5	20
Jčemen	4	23
Oves,	2	60
Ajda,	5	53
Proso,	5	53
Koruza,	6	80
Leča	9	—
Grah	9	—
Fižol	10	—
Krompir, 100 kilogramov	3	—
Maslo, kilogram	—	94
Mast,	—	86
Špeh frišen	—	80
„povojen,	—	78
Surovo maslo,	—	75
Jajca, jedno	—	2 1/2
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	56
Telečje	—	48
Svinjsko	—	60
Koštrunovo	—	28
Kokoš	—	35
Golob	—	18
Seno, 100 kilogramov	2	50
Slama,	1	42
Drva, trda, 4 kv. metre	5	80
„mehka,	4	—

Dunajska borza

dné 23. avgusta.

Papirna renta	76 gld.	80	kr
Srebrna renta	77	35	—
Zlata renta	95	50	—
1860 državno pesojilo	130	—	—
Akcije narodne banke	825	—	—
Kreditne akcije	313	—	—
London	119	15	—
Napol.	9	45 1/2	—
C. kr. cekini	5	63	—
Državne marke	58	10	—
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	120	—
Državne srečke iz l. 1864	100	172	50
4% avstr. zlata renta, davka prosta	95	60	—
Ogrska zlata renta 6%	119	50	—
„4%	88	—	—
„papirna renta 5%	86	85	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	114	25
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	119	30	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	99	25	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	—	—

Tuji:

22. avgusta.

Pri Slonu: Heiner z Dunaja. —
Lang iz Trsta. —

Pri Mallé: Friedrich z Dunaja. —

Schrom iz Grada.

Pri avstrijskem cesarju: Op-
pacher iz Inomosta.

Malinovec

najboljše vrste

v steklenicah po 1100 gramov gld. 1 in po 400 gramov 40 kr.

Naročila izvršujejo se točno proti poštnemu povzetju kupila.

(451—6)

Izdatelj in odgovorni urednik Makso Armic.

Kreditne srečke	100 gld.	178	25
Rudolfove srečke	10	21	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	118	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	223	—	—

Bogu vsegamogočnemu se je zljubilo, našega iskreno ljubljenega sina, brata, svaka in strijca, gospoda

MAKSA MATEVŽE-ta,

denes po noči ob polu dvanajstih, po kratkem bolehanji, prejemšega sv. zakramente za umirajoče, v 26. letu dobe svoje poklicati na oni boljši svet.

Telo predrazega pokojnega bode v četrtek, 24. t. m., ob 1/2 5. uri popoldne iz mrtvašnice pri sv. Krištofu preneseno in položeno v rodovinsko rakev.

Zadušne sv. maše se bodo služile v tarnej cerkvi trnovske.

Prosi se za tiho sočutje!

(540)

V Ljubljani, dné 22. avgusta 1882.

Jožef Matevž, Franciška Matevž, starši. Ivan in Jožef Matevž, brata. Pavla Klement, roj. Matevž, sestra. Anton Klement, svak. Berta Matevž, roj. Brolich, svakinja. Herman in Doroteja Matevž, vnuka.

Zahvala.

Za vsestransko izraženo sočutje ob bridkej bo-
lezni in smrti našega prerano umrlega nepozablji-
vega gospoda

dra. Karla Kocelija,

za mnogoštevilno udeležbo pri sprevedu k zad-
njemu počitku rajnega, za vence, ki so jih na
grob položili rajnega prijatelji, znanci in častita
društva, za uredbo dekoracije in spreveda, katero
je preskrbel občinski tajnik g. Kurent, za prelepe
nagrobnice krških in brežkih pevcev, za častno
stražo prostovoljnega gasilnega društva in mestne
garde izreka iskreno zahvalo

(538)

žalujoča rodbina.

Hiša se prodá.

Hiša št. 8 v Gospodski ulici se pod ugodnimi
pogoji prodá. Natančneje se izve: št. Peterska cesta št. 22
pri hišnem posestniku.

(504—3)

Tovarna za peči in glinaste zdelke ANTON-a JELOČNIK-a,

(prej Fran Legat),

v Ljubljani, Trnovski pristan št. 4,

priporoča slavnemu občinstvu svojo

zalogo pečij.

od najprostejših do najfinejših vrst.

Dalje

štedilna ognjišča, ozaljške pri stavbah in vrtih,
cevi za stranišča, ogenj zdržujoče opeke,

sploh vse v to stroko spadajoče predmete, zagotavlja najnižje cene in solidno postrežbo.

Na zahtevanje pošlje se cenik.

(527—2)

Važno za kmetovalce!

Marsikateremu gotovo v veliko olajšavo prodajajo se tudi na obroke po prav
ugodnih pogojih dobro znane

Lanz-ove

ročne mlatilnice, slamoreznice itd.,

katerih se je v malo letih izdelalo in razpečalo ogromno število 98 tisoč komadov,
kar je gotovo najboljše spričevalo in priporočilo. — Tedaj na noge! Združite se po dva
ali več skupaj in ne zamudite ugodne prilike, kajti korist glede dela in časa je tolika,
da se kupljeni stroj prav kmalu sam izplača.

Pojasnila in ilustrovane cenike brezplačno razpošilja

zastopništvo in zaloga pri A. Debevču

v Ljubljani, Rimska cesta št. 19.

(448—14)

Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.

Korektorja išče

uredništvo „Slovenskega Naroda“. Vstop 1. septembra. Po-
goji pismeno.

Izjava.

V Ptui se je nek vinski kupec z imenom Josip Kra-
vagna naselil. Ta ponuja kupcem vse vrste ptujskega
vina.

Poddružnici gospodarskega društva v Ptui se kljub
natančnemu pozvedovanju nij posrečilo zvedeti, kje in iz
katerega hriba ptujskih vinogradov bi gospod Kravagna
vino kupoval; zvedelo se je le toliko, da on mnogo oger-
skega vina nakupi. (531—2)

Tako ravnanje zna ptujskemu vinu, katero je bilo
do zdaj na dobrem glasu, škoditi. Vinski kupci se tedaj
opozorijo, da od gospoda Kravagne pod imenom „ptujsko
vino“ ponujano vino nij v vinogradih ptujskega okraja zrastle.

Poddružnica gospodarskega društva v Ptui.

CIRCUS A. SCHMIDT.

Začasno naznanilo.

Visoko častitemu plemstvu in p. n. slavnemu občin-
stvu javljam najuljudneje, da bode prihodnje dni

družba umetnih jahalcev

pod vodstvom A. Schmidta

prišla sem in da bode kazala vrsto predstav v visokem
umetnem jahalstvu, dresuri konj, gimnastič.,
baletu in pantomimah v zato nalašč zgrajenem, po-
kritem in briljantno razsvetljenem

cirkusu na cesarja Jožefa trgu.

Umetniki so v svojej stroki odličnjaki prve vrste. — Konji
so izredno lepi in izvrstno dresirani.

Prva predstava v soboto 26. avgusta.

Natančneje povedó posebna dnevna naznanila.

Z odličnim spoštovanjem

A. SCHMIDT,

vodja cirkusa.

Naznanilo: Isti p. n. posestniki stanovanj, kateri imajo
opravljena stanovanja na razpolaganje, se uljudno prosijo,
svoj naslov oddati pri staviteljskem mojstru cirkusa na ce-
sarja Jožefa trgu. (339)

Mazilo za lase!

Po prof. dr. Pithu.

Jedno najboljših sredstev, da se prostor, kjer
rasó lasje, utrdi in da lasje ne izpadajo, ob jednom
jim daje lep lesk in se uporablja z gotovim vspehom pri
tisočih.

1 lonček za dolgo časa samo 60 novcev prodaje
pravega le lekarna „pri samorogu“, v Ljubljani
na Mestnem trgu. (467—5)